

po kruhu, po sadju, po grozdju
ti brazde odprte dišijo,
vsa si v zelenju ko pastirica na paši.
Čuj — piščalke v grmovju pojo,
čuj — potoki iz nedri ti vro,
čuj — glasovi se v pesem tko:
Pomlad, pomlad spet v deželi je naši!...

LJUBEZEN

Severin Šali

Zeli mi naberi bajnih,
trav gorskih košenic;
poišči draguljev trajnih
v objemu temnih krnic.

V osrčju sijoče samote
naj z njimi se zablestim;
omamljen čiste lepote
sozvočje stvari ulovim.

Nova mi Zemlja odpeva,
daljave gubijo obris;
iz čistega vira odseva
tvoj lik, legendarni Narcis.

Lepote sveta so bajne —
kakor bi gledal jih v snu;
iskrijo se vame, ko v tajne
zapredam v zvenečem se dnu.

Obzorja, krajine osvajam,
v svetovja razširjam roke;
brst rodni sem tal in postajam
spev, glas in utrip te zemljé.